

Grupp 3

FCI-nummer 236

FCI-standard på engelska publicerad 2012-12-05

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2012-10-08

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2013-02-13

SILKYTERRIER

(Rasnamn i hemlandet: Australian Silky Terrier)

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för SILKYTERRIER

Ursprungsland/ hemland	Australien
Användningsområde	Sällskapshund
FCI-klassifikation	Grupp 3, sektion 4
Bakgrund/ändamål	Det närmaste ursprunget till silkytterrier kommer från australisk terrier och yorkshireterrier. Under perioden 1820-1830 nämns en broken-coated tik, uppfödd i Tasmanien med en skinande blå pälsfärg, tiken sändes till England och blev parad med en dandie dinmont terrier. En herr Macarthur Little köpte några av valparna i den kullen och fortsatte experimentet med att försöka få fram den mjuka, silkiga pälsen. Senare emigrerade Mr Little till Sydney i Australien där han fortsatte uppfödningen av silkeshårade terrier och han använde både australisk terrier och yorkshireterrier. Silkesterrrierna spreds snabbt ute i kolonierna och Australian Silky Terrier blev etablerad som ras. Den första rasstandarden skrevs under det tidiga 1900-talet.
Helhetsintryck	Silkytterrier skall vara kompakt, måttligt lågställd med medellång kropp och finlemmad, men med tillräcklig substans för att ge intryck av att kunna klara av att jaga och döda smågnagare. Den benade raka silkiga pälsen skall ge ett välborstat intryck.
Uppförande/karaktär	Rasen skall visa terrierkaraktär som omfattar uppmärksam vakenhet, alerthet, aktivitet och sundhet. En värdig och också modig dvärgterrier som inte står någon efter som sällskapshund.
Huvud	Huvudet skall vara av måttlig längd. Avståndet från nospetsen till mellan ögonen skall vara något mindre än avståndet från mellan ögonen till nackknölen. Huvudet skall vara starkt och av terriertyp med måttlig bredd mellan öronen.
Skallparti	
Skalle	Hjässan skall vara flat och utrymmet mellan ögonen skall inte vara utfyllt.
Stop	Stopet skall vara tydligt men måttligt uttalat.

Ansikte	
Nostryffel	Nostryffeln skall vara svart.
Nosparti	Avståndet från nosspetsen till mellan ögonen skall vara något mindre än avståndet från mellan ögonen till nackknölen.
Läppar	Läpparna skall vara strama och torra.
Käkar/tänder	Käkarna skall vara starka med jämna tänder som inte sitter trångt. Saxbett.
Ögon	Ögonen skall vara små och ovala, aldrig runda eller framträdande. De skall vara så mörka som möjligt med ett intensivt, intelligent uttryck.
Öron	Öronen skall vara små, V-formade, tunna, högt ansatta och upprättstående och helt befriade från långt hår.
Hals	Halsen skall vara medellång, ädel, något välvd och vackert övergå i skulderpartiet. Den skall vara väl täckt med lång, silkig päls.
Kropp	Kroppen skall vara måttligt lång i förhållande till mankhöjden.
Överlinje	Överlinjen skall alltid vara plan, både när hunden står och går.
Ländparti	Ländpartiet skall vara starkt.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara måttligt djup och bred. Revbenen skall vara väl välvda och nå ända fram till den starka länden.
Svans	Svansen skall vara högt ansatt och bäras upprätt men inte för glatt. Den skall vara fri från pälsfana, vare sig den är kuperad eller naturlig. Den naturliga svansens tre första svanskotor skall bäras upprätt eller något böjd, men inte böjd över ryggen. Svansen får inte vara ringlad. Dess längd ska bidra till intrycket av god helhetsbalans. <i>Svanskupering är förbjuden i Sverige.</i>
Extremiteter	
Framställ	
Helhet	Frambenen skall vara raka, väl ställda under kroppen och ha ädel, rundad benstomme utan någon svaghet i handlederna.
Skulderblad	Skuldrorna skall vara finmejslade och väl tillbakalagda.
Överarm	Överarmarna skall vara välvinklade mot skuldrorna och ligga väl an mot bröstkorgen.

Armbåge	Armbågarna får varken vara inåt- eller utåtvridna.
Underarm	Frambenen skall vara raka.
Mellanhand	Mellanhänderna får inte vara svaga.
Framtassar	Framtassarna skall vara små, tätt slutna, s.k. kattassar, med tjocka trampdynor. Klorna skall vara svarta eller mycket mörka.
Bakställ	
Lår	Låren skall vara välutvecklade.
Knäled	Knälederna skall vara väl vinklade.
Has/hasled	Haslederna skall vara välvinklade. Sedda bakifrån skall hasorna vara korta och parallellt ställda.
Baktassar	Baktassarna skall vara små, tätt slutna, s.k. kattassar, med tjocka trampdynor. Klorna skall vara svarta eller mycket mörka.
Rörelser	Rörelserna skall vara fria och effektiva utan slapphet i skuldror eller armbågar. Rörelserna skall varken vara in- eller utåtvridna i handleder eller tassar. Bakbensrörelserna skall vara kraftfulla med ordentlig drivkraft och med mycket stor elasticitet i has- och knäleder. Bakifrån sett skall benen inte röra sig för tätt eller för brett.
Päls	
Pälsstruktur	Pälsen skall ligga slätt, vara fin och glänsande med silkig struktur. Hjässan skall ha en tofs med fint silkigt hår som inte skall falla ner framför ögonen. (Lång, fallande päls i ansiktet och på kinderna är absolut inte önskvärt.) Pälslängden får inte menligt inverka på hundens rörelser och den skall tillåta att dagsljus syns under hunden. Pälsen får aldrig nå ner till marken. Fram- och baktassarna skall vara fria från lång päls.
Färg	Alla nyanser av blått och tan accepteras, ju mer mättade och klart definierade färger desto bättre. Silver och vitt accepteras inte. Den blå färgen på svansen skall vara mycket mörk. Silverblå eller fawnfärgad hjässtofs är önskvärd. Den blå färgen på kroppen måste vara utan tan eller bronsfärg. Tantecknen får inte vara sotiga. Fördelningen av blått och tan skall vara: Tan skall finnas runt öronbasen, på nospartiet och kindernas sidor. Tan skall även finnas på frambenen upp till mellanhänderna och på bakbenen i en linje från knäna ner till de likaså tanfärgade hasorna och tassarna samt runt anus. Blå färg skall finnas från nackkammen ända till svansspetsen, längs frambenen nästan till mellanhänderna och längs bakbenen över låren ned till hasorna. Hos valpar är svart kroppsfärg tillåten, utvecklingen av den blå färgen måste ha påbörjats vid 18 månaders ålder.

Storlek/vikt

Mankhöjd

Hanhund: 23 - 26 cm
Tik: Kan vara något lägre.

Vikt

Vikten skall stå i proportion till mankhöjden.

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande.

Allvarliga fel

- Välvd eller sänkt rygglinje.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med våra 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

**SVENSKA
KENNELKLUBBEN**
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS | 163 85 Spånga
BESÖKSADRESS | Rinkebysvängen 70
TELEFON | 08-795 33 44
E-POST | agstandard@skk.se

www.skk.se